

— Eriestä, Pa., firjoitetaan:

Pyhdän Amerikan Sanomain toimustusta oikaisemaan kirjeenvaihtajan ja viime kirjettä, jossa hän m. m. sanoi että Erien nuorison joulukuusi tulee olemaan erään kappalan lähertään. Suomaun että mainittu kappakka ja sen lähertä ei ole missään yhteydessä, siis olisi se ollut sen puolesta somelias waikka raittiusseuraksi, warsinfin nyt kun raittiusseura pyrkii eteenpäin pienellä voimalla, sillä haali on pieni samoin kuin raittiustalo, molemmat paikat olivat liian pienet nuorison juhlamiettoon.. Kirjeenvaihtaja ei tietysti tätä tiennyt sillä ei hän ollut koskaan tilaisuudessa lähemmin tutkia tätä kappakkarakennusta, siis sillä aikaa kuin hän waikeroitsi wäärän käsityksen alaise-
na, niin hommasi nuoriso joulujuhlaansa, kuusen ja kaikki erään liha-
kaupan lähertään, joka on aivan lähellä tätä kappakkaa. Santa Claus toi mukanaan lumen ilahuttamaan meitä immeisiä ja onnistui hyvin. So aikaseen saapui haalille iloisia kasvoja nuoria sekä wanhoja. Minun on mahdoton kuvata sanoilla tunteitani jotka myös kuvasti läsnäolijain iloisissa kasvoissa juhlapu-
kuun puettun kuusen ympärillä, kun mr Salmari Rumpula alkoi puheensa juhlamme tarkoituksesta, kuinka joulu on aina se sama wanha joulu, joka paimenia ilahutti ja aina se uusi joulu, joka meitä ilahuttaa. Puheen lopputtua laulettiin useita wirsiä, jonka perästä miss Maria Tantara lausui erittäin kauniin joulurunon. Sitten lauloi tytöt laulun „En oo liian pieni“, johon yhtyi kaikki. Mr Rumpula luki siemän kertomuksen joululehdestä jonka perästä tarjottiin wirttoja, hedelmiä, kättä y. m. Lopuksi lausui mr Rustaa Koski Santa Clausin jättämät lahjat ja joulujuhlamme kaikkueksa läksi kansa päivän waljetessa kotiinsa. Tämä päivä on aina olewa iloinen muisto siitä ilosta, joka on meille tulewa. Kiitän nuorison puolesta mr M. Honkalaa ja E. Lehtistä ja muita jotka hywäntahtoisesti owat uutterasti toimineet juh-
lamme menestysseksi. Runnitoitukseksi
Mathew Soughton.